

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในเชิงวิเคราะห์สถานการณ์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์การดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยใช้กรอบการประเมินผลกระทบระบบประกันคุณภาพของโดนาเบเดียน (Donabedian, 2003) ประกอบด้วย โครงสร้าง กระบวนการ และผลลัพธ์ ระยะเวลาดำเนินการวิจัย ระหว่างเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม 2553

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาในประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยมีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 บุคลากรระดับผู้บริหารโรงพยาบาล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลปางมะผ้า หัวหน้ากลุ่มการพยาบาลและคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 10 คน จากจำนวนประชากร 13 คน ซึ่งเพียงพอที่จะใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นบุคลากรระดับผู้บริหารโรงพยาบาล
2. มีประสบการณ์ในการทำงานในโรงพยาบาลปางมะผ้า 2 ปี ขึ้นไป
3. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มที่ 2 บุคลากรทีมสุขภาพในโรงพยาบาล ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการให้การคัดกรองและการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลปางมะผ้า ประกอบด้วย แพทย์และพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 31 คน ซึ่งเพียงพอที่จะใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ มีคุณสมบัติดังนี้

1. มีประสบการณ์ในดูแลผู้ที่ผู้พยายามฆ่าตัวตายที่โรงพยาบาลปางมะผ้า
2. มีประสบการณ์ในการทำงานที่โรงพยาบาลปางมะผ้า 2 ปี ขึ้นไป
3. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มที่ 3 ญาติผู้ดูแล ที่อาศัยอยู่ในหลังคาเรือนเดียวกับผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายไม่สำเร็จ เป็นกลุ่มตัวอย่างคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 10 คน โดยมาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด 18 คน ซึ่งเพียงพอที่จะใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ มีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้ดูแลช่วยเหลือหรือนำผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายมารักษาอย่างต่อเนื่อง
2. มีการรับรู้ดี สามารถสื่อสารได้
3. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มที่ 4 แกนนำชุมชนหรือแกนนำด้านสุขภาพ ที่อยู่ในชุมชนเดียวกับผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายไม่สำเร็จและอาศัยอยู่ในเขตอำเภอปางมะผ้า ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้านหรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 10 คน จากประชากรทั้งหมด 115 คน ซึ่งเพียงพอที่จะใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ มีคุณสมบัติดังนี้

1. สามารถสื่อสาร อ่านและเขียนภาษาไทยได้
2. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มที่ 5 ผู้ที่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตาย ที่มารับบริการในระหว่างวันที่ 1 เดือนตุลาคม 2551 ถึงวันที่ 30 เดือนกันยายน 2552 ที่โรงพยาบาลปางมะผ้า และมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตรับผิดชอบของอำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 10 คน จากประชากรจำนวน 22 คน ซึ่งเพียงพอที่จะใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ มีคุณสมบัติดังนี้

1. ผู้ที่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่อำเภอปางมะผ้า
2. มีการรับรู้ดีจากแบบบันทึกประวัติของผู้ป่วยไม่มีอาการทางจิต สามารถสื่อสารอ่านและเขียนภาษาไทยได้
3. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลแบ่งตามกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1.1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรระดับผู้บริหารโรงพยาบาล พัฒนาโดยผู้ศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่ง หน่วยหรือแผนกที่ปฏิบัติงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลปางมะผ้า ประสิทธิภาพการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่โรงพยาบาล

ปางมะผ้า และประสบการณ์การได้รับการอบรมสัมมนา หรือเพิ่มพูนความรู้ในการการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย

1.2 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มบุคลากรทีมสุขภาพ พัฒนาโดยผู้ศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่ง หน่วยหรือแผนกที่ปฏิบัติงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลปางมะผ้า ประสบการณ์การดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่โรงพยาบาลปางมะผ้า และประสบการณ์การได้รับการอบรมสัมมนาหรือเพิ่มพูนความรู้ในการการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย

1.3 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่ไม่สำเร็จ พัฒนาโดยผู้ศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย บุคคลที่ให้การดูแล ประวัติโรคประจำตัว และประวัติพฤติกรรมส่วนบุคคล

1.4 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มครอบครัวหรือผู้ดูแล พัฒนาโดยผู้ศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย และระยะเวลาในการดูแลช่วยเหลือผู้ป่วย

1.5 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มแกนนำชุมชนด้านสุขภาพ พัฒนาโดยผู้ศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ บทบาทหน้าที่ในชุมชน และระยะเวลาในการดูแลช่วยเหลือผู้ป่วย

1.6 แบบบันทึกการเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย การเก็บข้อมูลในส่วนของงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล อุปกรณ์ต่าง ๆ ยาและเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ สถานที่เฉพาะสำหรับงานบริการสุขภาพจิต คู่มือหรือแนวปฏิบัติต่าง ๆ ในการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายของโรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ ได้แก่ แนวคำถามในการสัมภาษณ์รายบุคคลและสัมภาษณ์รายกลุ่ม ซึ่งได้พัฒนาขึ้นโดยผู้ศึกษา แบบประเมินการรับรู้การดูแล แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการดูแลของบุคลากรทีมสุขภาพ แบบรวบรวมตัวชี้วัดคุณภาพการบริการผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคำถามในการสัมภาษณ์รายบุคคลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในบุคลากรระดับผู้บริหาร โรงพยาบาล

2.2 แนวคำถามในการสัมภาษณ์รายกลุ่มเกี่ยวกับการดำเนินงานในการบำบัดรักษา ดูแลช่วยเหลือ การฟื้นฟู การป้องกัน การส่งต่อ และการติดตามในการดูแลของบุคลากรทีมสุขภาพ

2.3 แนวคำถามในการสัมภาษณ์รายกลุ่มเกี่ยวกับการดูแลและให้ความช่วยเหลือของครอบครัวหรือผู้ดูแล และแกนนำชุมชนต่อผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มาใช้บริการในโรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตัวอย่างแนวคำถามในการสัมภาษณ์รายกลุ่ม

2.4 แบบรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัด คุณภาพบริการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มาใช้บริการในโรงพยาบาลปางมะผ้า: ซึ่งประกอบด้วย 1) อัตราการได้รับบริการด้านสุขภาพจิต เป้าหมายร้อยละร้อย 2) อัตราการคัดกรองภาวะซึมเศร้าในผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายเป้าหมายร้อยละร้อย 3) อัตราการติดตามรักษาต่อเนื่องในผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มีภาวะซึมเศร้า เป้าหมายร้อยละร้อย 4) อัตราการได้รับการให้คำปรึกษาคอบครัวผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายเป้าหมาย ร้อยละ 80 5) อัตราการได้รับการติดตามดูแลต่อเนื่องในผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย เป้าหมายร้อยละร้อย 6) อัตราการฆ่าตัวตายซ้ำในผู้ที่เคยได้รับการดูแล ร้อยละ 0 7) อัตราความครอบคลุมของการบันทึก รายงาน 506DS ร้อยละ 100 และ 8) อัตราความครอบคลุมของการบันทึกเวชระเบียนจากการสุ่มตรวจเวชระเบียนของผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ร้อยละ 80

2.5 แนวคำถามในการสัมภาษณ์รายกลุ่มเกี่ยวกับการได้รับการดูแลจากโรงพยาบาลปางมะผ้า มีรายละเอียดในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายหลังการได้รับการดูแลจากโรงพยาบาลปางมะผ้า

2.6 แบบสอบถามการรับรู้การดูแล (Perception of Care: POC) ของ ไอเซน (Eisen, 1995) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงโดย ตะปินตาและคณะ (Thapinta et al., 2001) ซึ่งใช้ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายและครอบครัวหรือผู้ดูแล ประกอบไปด้วย คำถาม 18 ข้อ โดยจะมีรายละเอียดที่ใช้ประเมินถึงการรับรู้ต่อการดูแล จากทีมสุขภาพในด้านต่าง ๆ เช่น การรับรู้ต่อด้านโปรแกรมหรือกิจกรรม, การได้รับคำอธิบายต่อกฎระเบียบต่าง ๆ , ความเข้าใจ การให้เกียรติ การดูแลก่อนการจำหน่าย เป็นต้น คำตอบจะมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า แบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

ดีมากที่สุด	หมายถึง การให้การดูแลตามข้อความในประโยคนั้นดีมากที่สุด
ดีมาก	หมายถึง การให้การดูแลตามข้อความในประโยคนั้นดีมาก
ดี	หมายถึง การให้การดูแลตามข้อความในประโยคนั้นดี

พอใช้	หมายถึง การให้การดูแลตามข้อความในประโยคนั้นพอใช้
-------	--

ไม่ค่อยดี	หมายถึง การให้การดูแลตามข้อความในประโยคนั้นไม่ค่อยดี
-----------	--

โดยกำหนดค่าคะแนนของแต่ละระดับดังต่อไปนี้

ดีมากที่สุด	ให้	4 คะแนน
-------------	-----	---------

ดีมาก	ให้	3 คะแนน
-------	-----	---------

ดี	ให้	2 คะแนน
----	-----	---------

พอใช้	ให้	1 คะแนน
-------	-----	---------

ไม่ค่อยดี	ให้	0 คะแนน
-----------	-----	---------

แปลค่าคะแนน การรับรู้การดูแล ดังต่อไปนี้

0.00-0.99	หมายถึง ผู้ป่วยรับรู้ว่าการดูแลอยู่ในระดับไม่ค่อยดี
1.00-1.99	หมายถึง ผู้ป่วยรับรู้ว่าการดูแลอยู่ในระดับพอใช้
2.00-2.99	หมายถึง ผู้ป่วยรับรู้ว่าการดูแลอยู่ในระดับดี
3.00-3.99	หมายถึง ผู้ป่วยรับรู้ว่าการดูแลอยู่ในระดับดีมาก
4.00	หมายถึง ผู้ป่วยรับรู้ว่าการดูแลอยู่ในระดับดีมากที่สุด

2.7 แบบสังเกตการปฏิบัติงานของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ที่ผู้ศึกษาได้พัฒนาขึ้น ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงพยาบาล ตามกระบวนการดูแล โดยได้ระบุออกเป็น ปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติ และไม่เกี่ยวข้อง และมีคำอธิบายต่อวิธีปฏิบัติที่พบ

การควบคุมคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเครื่องมือก่อนนำไปรวบรวมข้อมูลจริงดังนี้

1. ความตรงตามเนื้อหา

1.1 แบบบันทึกการเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในของ โครงสร้างของระบบบริการ การดูแลของหน่วยงานต่อผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ผู้วิจัยนำบันทึกการเก็บข้อมูลไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) โดยนำไปเสนอผ่านผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วย อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ จิตแพทย์ และพยาบาลผู้เชี่ยวชาญสาขาการพยาบาลสุขภาพจิต ต่อจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำไปทดลองใช้ในกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่มารับบริการที่โรงพยาบาลปาย อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อความเหมาะสมของภาษาและรูปแบบการบันทึก แล้วปรับแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้ต่อไป

1.2 แนวคำถามในการสัมภาษณ์รายบุคคลและการสัมภาษณ์รายกลุ่ม ในกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหารโรงพยาบาล บุคลากรทีมสุขภาพ ญาติหรือผู้ดูแล กลุ่มแกนนำชุมชนหรือแกนนำด้านสุขภาพและผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ผู้วิจัยนำแนวคำถามในการสัมภาษณ์รายบุคคลและการสัมภาษณ์รายกลุ่มไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) โดยนำไปเสนอผ่านผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วย อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ จิตแพทย์ และพยาบาลผู้เชี่ยวชาญสาขาการพยาบาลสุขภาพจิต และจิตเวช ต่อจากนั้น นำมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปทดลองใช้ ในกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหารโรงพยาบาล บุคลากรทีมสุขภาพ กลุ่มครอบครัวหรือผู้ดูแล กลุ่มแกนนำ

ชุมชนหรือแกนนำด้านสุขภาพและผู้ที่ย้ายมาอาศัยที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่มาใช้บริการที่โรงพยาบาลปาย อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อความเหมาะสมของภาษาและข้อคำถาม แล้วปรับแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้ต่อไป

1.3 แบบสอบถามการรับรู้การดูแล (Perception of Care: POC) สร้างโดย ไอเซน (Eisen, 1995) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงโดย ต๊ะปินตาและคณะ (Thapinta et al., 2001) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และมีค่าความตรงของเนื้อหา (CVI) เท่ากับ 0.93 (Thapinta et al., 2001) ผู้ศึกษาไม่ได้ดัดแปลงใด ๆ จึงไม่ได้ตรวจสอบเครื่องมือซ้ำ

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

แบบสอบถามการรับรู้การดูแล (Perception of Care: POC) ส่วนที่ 2 สร้างโดย ไอเซน (Eisen, 1995) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงโดย ต๊ะปินตาและคณะ (Thapinta et al., 2001) ผู้วิจัยจะนำไปตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองใช้ในกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในโรงพยาบาลปาย อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 10 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 (Polit & Hungler, 2001)

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำโครงการการวิจัยเสนอผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากนั้นผู้วิจัยขออนุญาตต้นสังกัดของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับการอนุญาตให้ทำการศึกษา ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และวิธีการเก็บข้อมูล ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาให้กลุ่มตัวอย่างทราบ และสอบถามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างได้ลงลายมือชื่อยินยอมเข้าร่วมการวิจัย กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์จะตอบรับหรือปฏิเสธในการเข้าร่วมการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างสามารถยกเลิกการให้ข้อมูลในระหว่างการศึกษาได้ ถ้าไม่สะดวกหรือไม่เต็มใจโดยไม่เกิดผลเสียใด ๆ ต่อประชากรกลุ่มตัวอย่างและการบำบัดรักษา นอกจากนี้ข้อมูลทุกอย่างถูกรักษาไว้เป็นความลับโดยจะไม่มีการเปิดเผยอันจะทำให้เกิดผลกระทบกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา และข้อมูลที่ได้นำเสนอในภาพรวมและนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยจึงดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่อไปและนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวม เอกสารและเทปบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ถูกทำลายทิ้งเมื่อสิ้นสุดการศึกษา

ขั้นตอนและวิธีการรวบรวมข้อมูล

ขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลและสถิติการพยายามฆ่าตัวตาย ย้อนหลังระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2551 ถึง 30 กันยายน 2552

ขั้นดำเนินการ การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. หลังจากโครงการค้นคว้าแบบอิสระผ่านคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการจริยธรรมแล้ว ผู้วิจัยได้ทำหนังสือผ่านคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ถึงผู้อำนวยการ โรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขออนุญาตดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยเข้าชี้แจงกับผู้ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลปางมะผ้า เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขออนุญาตการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล หัวหน้าแผนกผู้ป่วยนอก และหัวหน้าแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลปางมะผ้า เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขออนุญาตการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหาร โรงพยาบาล บุคลากรทีมสุขภาพผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน (ทั้งแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน) ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2551 ถึง 30 กันยายน 2552 และกลุ่มญาติหรือผู้ดูแล

5. ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแนะนำตัวเองต่อกลุ่มตัวอย่างชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขั้นตอน ระยะเวลา พร้อมขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมในการศึกษาให้ลงชื่อไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

6. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

6.1 ใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิและทดลองใช้แล้วในกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหาร โรงพยาบาล กลุ่มบุคลากรทีมสุขภาพ ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย กลุ่มญาติหรือผู้ดูแล และกลุ่มแกนนำชุมชนหรือแกนนำด้านสุขภาพ

6.2 ดำเนินการสัมภาษณ์รายบุคคลในกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหาร โรงพยาบาล ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย กลุ่มญาติหรือผู้ดูแล มีการบันทึกและจดประเด็นการสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.3 ดำเนินการการสัมภาษณ์รายกลุ่มในกลุ่มแกนนำชุมชนหรือแกนนำด้านสุขภาพ และกลุ่มบุคลากรทีมสุขภาพมีการบันทึกและจดประเด็นการสนทนากลุ่มเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.4 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกการเก็บข้อมูลในส่วนของงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล อุปกรณ์ต่าง ๆ ยาและเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ สถานที่เฉพาะสำหรับงานบริการสุขภาพจิต คู่มือหรือแนวปฏิบัติต่าง ๆ ในการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายของโรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.5 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเรื่องการรับรู้การดูแล (Perception of Care: POC) ในกลุ่มตัวอย่างของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย และกลุ่มครอบครัวหรือผู้ดูแล

6.6 ดำเนินการสังเกตการณ์ปฏิบัติงานให้การดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายของบุคลากรในโรงพยาบาลปางมะผ้า และสังเกตการณ์ดูแลช่วยเหลือโดยชุมชน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์กระบวนการในการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย

6.7 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติและจัดหมวดหมู่ของข้อมูลลงผังสถานการณ์และอธิบายสถานการณ์ที่ได้จากการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิเคราะห์สถานการณ์

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล โดยการแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์รายบุคคลและรายกลุ่มของกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหาร กลุ่มบุคลากรทีมสุขภาพ ญาติหรือผู้ดูแล กลุ่มแกนนำชุมชนและผู้ที่ยกย่องฆ่าตัวตาย ข้อมูลจากการสังเกต และแบบรวบรวมตัวชี้วัดคุณภาพ มาจัดหมวดหมู่ จัดประเด็นและนำมาจัดทำเป็นผังสถานการณ์